

fremsetter Tvivl om, at dette maatte stemme med Grundloven, saa siger jeg, at en Mand, der har haft et Aars Bopæl i Valgkredsen, og saa paa Valgdagen opholder sig der, fuldt ud fyldestgør Grundlovens Fordringer i Henseende til sit Valgkredsforhold. Dette forekommer mig i den Grad utvivlsomt, at det ikke kan bestrides. Og jeg vil endogsaa gaa et Skridt videre og sige, at det er mildest talt tvivlsomt, om den bestaaende Valglov ikke gaar Grundloven en Smule for nær, idet den har saa ufuldkomne Bestemmelser, at der ikke gives den Mand Adgang til at stemme, som har opfyldt disse to Betingelser i Henseende til Valgkredsforhold. Nej, Grundlovstvivil kan der ikke være, og naar den højtærede Minister vil støtte disse Grundlovstvivil ved at sige, at man hidtil har ladet det være det afgørende, om Vælgeren har haft „Ophold“ i den paa-gældende Valgkreds eller Stad „i det Øjeblik, da Valglistenne blive lavede“, saa forekommer det mig, at den højtærede Minister tillige er ganske uklar. Thi det er jo ganske ligegyldigt, hvor denne Vælger opholder sig paa den Tid, da Valglistenne blive lavede; naar Valglistenne blive affattede, skal Kommunalbestyrelsen paa dem opføre dem, der have Bopæl og i et Aar have haft Bopæl i Valgkredsen uden Hensyn til, hvor de opholde sig, og Kommunalbestyrelsen maa ikke optage en Mand, som ikke bor i Valgkredsen, selv om han opholder sig der. Saa dette Støtteargument for Ministerens Grundlovsbetragtning forekommer mig ganske urigtigt.

Endvidere mener Ministeren, at hvis Kommunalbestyrelsen skulde følge en saadan Fremgangsmaade som den, jeg har angivet, saa vil man komme til, at man tager „alle fraflyttede ganske kritikløst“ med. Dette er jo i Virkeligheden ogsaa en Fejltagelse. Naar Kommunalbestyrelsen beskæftiger sig med Valglistenes Affattelse, saa har den ikke at gøre en kritikløs Opnotering af dem, som maatte være flyttede eller forsvundne; nej, den har netop at foretage en kritisk Gennemgang af Fortegnelsen over dem, der nu paa en eller anden Maade ere forsvundne. Det er dens Opgave, og akkurat den samme Opgave — ikke nogen større, ikke nogen mindre — vil den have ved at sætte de samme Mennesker, som den stryger af Valglisten paa Grund af Flytning fra Valgkredsen eller Staden, over paa Tillægsliste Nr. 2; akkurat den samme kritiske Gennemgangspligt vil den have. Det erkendes selvfølgelig, at en saadan

kritisk Gennemgang er langt lettere i en lille Kommune, hvor Kommunalbestyrelsen har mere personligt Kendskab til Beboerne, end den har i en stor, men paa den anden Side har Kommunalbestyrelsen under de større Forhold større Bistand af Valgorganisationerne. Og naar Valgloven kræver, at en Anke over Ikke-Medtagelse for at blive tagen i Betragtning skal fremsættes af Vælgeren, saa er der jo intet i Vejen for, at denne Anke bliver fremsat ved Fuldmagt, og en Valgorganisation kan altsaa paa en Vælgers Vegne, naar den har Bevidstheden om Fuldmagten, selv om den ikke har den skriftlig, meget godt fremsætte Anken.

Den højtærede Minister mener fremdedes, at den Vælgerkontrol, man nu har med Valglistenne, vil „blive ganske illusorisk overfor de fraflyttede“. Nej, det er ingenlunde Tilfældet. Den højtærede Ministers Ord gaa ud fra den Forudsætning, at det kun var Valglisten, Hovedlisten, der blev fremlagt til Vælgerkontrol. Nej, det er begge Lister, baade Valglisten og Tillægslisten, og det vil blive alle tre Lister, ogsaa Tillægsliste Nr. 2, ifald en saadan kommer til Stede; de ere i samme Grad undergivne Vælgerkontrollen, som Hovedvalglisten nu er det. Naar den højtærede Minister hertil føjede, at det vilde være nødvendigt at indføre en Tvang til at anmelde Flytninger, saa siger jeg: Nej, ingenlunde, Valgloven bruger jo overhovedet ikke Tvang paa Vælgerne til Tilvejebringelse af Valglistenne, den bruger netop Offentlighedens Kontrol ved Valglistenernes Fremlæggelse. Man anvender ikke nogen Tvang for at faa Vælgerne til at melde sig til Hovedlisten. Lige saa lidt vilde man behøve at anvende nogen Tvang for at faa dem til at melde sig til den anden Tillægsliste.

Jeg tror derfor, at den højtærede Ministers Indvendinger ikke have noget paa sig, og naar den højtærede Minister vilde udskyde en mulig Reform af Forholdet til det Øjeblik, da der skal foretages en almindelig Valglovsrevision, saa antager jeg, at den højtærede Minister dermed tænker paa den Valglovsrevision, som maatte ske, naar Ministeriets Forslag om en Forandring i Grundlovens § 32 er blevet gennemført. Men herved er at mærke det, at Forholdene i Fjor jo vare ganske andre end nu. En stor Del af dette Tings Medlemmer fulgte da Ministeriet til Fremme af dette Grundlovsforslag, ikke fordi vi ansaa det for noget godt Forslag; tværtimod, der var mange, der